

mu je osigurati sidrište za restorativnu stomatologiju. Usadcima se mogu riješiti različiti klinički slučajevi, od potpune ili djelomične bezubosti do nadomjestka jednoga zuba. Danas se osobita pozornost daje estetskom, fonetskom i higijenskom aspektu takve terapije, a ne samo restauracije pacijentove mastikatorne funkcije.

U kojim slučajevima možemo upotrijebiti usadak ovisi o mnogim čimbenicima. Prikazati ćemo nekoliko slučajeva potpune bezubosti, djelomične bezubosti (manjka distalnih zuba jednostrano i obostrano), manjka jednoga zuba te traumatski gubitak dijela čeljusti.

Ankylos Dental Implant System - for Which Cases are Implants Suitable?

Macan D.

*Department of Oral and Maxillofacial Surgery,
University Hospital "Dubrava", School of Dental
Medicine, Zagreb, Croatia
E-mail: darkom@kbd.hr*

The target for every prosthodontic treatment - due to tooth decay or tooth loss was and is, to construct and simulate the natural dentition as close as possible. Decreasing the number of teeth means increasing difficulties to achieve such a target. It is often impossible to achieve perfect function with dentures over a long period because of permanent soft tissue and bone changes. By then, the denture does not fit any more and has lost its retention. Tooth implants can be the favourable solution in most of these cases.

Ankylos implants are manufactured from biologicaly neutral pure Titanium and they have a rough surface. The special design ensures excellent anchorage even immediately after implantation (primary stability) and the protection of the jaw bone under chewing pressure.

For which cases are implants suitable? This depends very much on the situation. We will show you a few examples when it is suitable to use on implant as a solution to conventional prostheses. If a single tooth is to be replaced; if teeth are missing on the end of the arch in either the upper or lower jaw; if there are large gaps between the few remaining teeth, and if there are no more teeth remaining.

Usporedba značajki molara u krapinskoga hominida i današnjega čovjeka

Maćešić M¹, Kaić Z.²

¹*Zdravstveni dom Krško, Krško, Slovenija*

²*Zavod za dentalnu antropologiju Stomatološkog
fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, Hrvatska*

Svrha ovoga istraživanja bila je utvrditi morfološke značajke okluzalnih ploha trajnih molara u krapinskoga hominida (KH) te dobivene rezultate usporediti s nalazima današnje populacije koja je činila kontrolnu skupinu (KS). Klasifikacija značajki okluzalnih ploha molara određena je prema standardima za karakterizaciju morfoloških varijanti trajnih zuba po ASU (Arizona State University) - Dentoantropološki sustav Državnog sveučilišta u Arizoni). Ukupno je obrađeno 77 molara KH, od toga 34 gornja i 43 donja. U KS ukupno je obrađeno 4836 molara, od toga 2548 gornjih i 2288 donjih. Raščlambom okluzalnih ploha molara utvrđeno je : u trećih i drugih gornjih molara KS smanjenje čestoće distolingvalne kvržice; nestankom ili redukcijom veličine distolingvalne kvržice nastala je promjena obrisa okluzalne plohe iz romboidnog u trokutast, te gubitka H-sustava brazdi, koji je znatno češći nalaz u KH ($p < 0,05$). Na prvome gornjem molaru nađeno je najmanje razlika između dviju promatranih skupina. Samo po obilježju Carabellijevo svojstvo nađena je znatna razlika u zastupljenosti i to s većom čestoćom u KH ($p < 0,01$). U donjih molara (M1, M2, M3) KS utvrđena je smanjena čestoća distalne kvržice ($p < 0,01$). Na M3 i M2 u objema promatranim skupinama najzastupljeniji crtež brazdi je oblika +. Oblik X postoji samo u KS. Na M1 dominantan crtež brazdi u objema skupinama je oblika Y. Na osnovi navedenih rezultata može se zaključiti da je u današnjega čovjeka na molarima nastala redukcija broja kvržica i promjena oblika okluzalnih ploha, što je dovelo do smanjenja ukupne žvačne površine zuba. Kako je prema stajalištima antropologa crtež brazdi oblika Y najkonzervativniji, a oblik X najrazvijeniji, može se zaključiti da je M1 najkonzervativniji i da u evolutivnom smislu nije postignuo gotovo nikakav napredak. U M2 dominantan crtež brazdi je oblika +. Kako crtež brazdi oblika + predstavlja razvojni međuoblik i može se uzeti kao najviši evolutivni stadij oblika Y, tj. kao početak oblika X, taj zub glede evolutivnih procesa spada u prijelaznu razvojnu fazu. Oblik X na M2 nađen je samo u KS, što potvrđuje

da je u evolutivnom smislu taj zub postignuo znatan napredak u odnosu prema KH. Dominantan crtež brazdi na M3 u objema skupinama je oblika +. Crtež brazdi X nije nađen ni na jednome M3 u KH, za razliku od KS gdje crtež brazdi X postoji u preko četvrtine zuba. Takav nalaz upućuje na zaključak da je od svih donjih molara KS u evolutivnom smislu M3 dosegnuo najvišu razvojnu razinu.

The Comparison of Molar Traits in Krapina Hominids and Contemporary Humans

Maćešić M¹, Kaić Z.²

¹Community Health Centre Krško, Krško, Slovenia

²Department of Dental Anthropology, School of Dental Medicine, University of Zagreb, Zagreb, Croatia

The aim of this study was to investigate morphological characteristics of occlusal surfaces of permanent molars in Krapina hominid (KH) and to compare them with the findings in the modern population (control group, CG). ASU (Arizona State University Dentoanthropological System) standards for the characterization of morphological variants of permanent molars were used for classification of occlusal molar surface characteristics. A total number of 77 KH molars, among them 34 upper and 43 lower, as well as 4836 CG molars, among them 2548 upper and 2288 lower ones was analysed. The analysis of occlusal molar surfaces revealed a lower incidence of distolingual cusps in CG third and second upper molars. The disappearance of reduction in size of distolingual cusp resulted in a change in occlusal surface contour from rhomboid to triangular and H-shaped grooves were lost; these characteristics were more frequently present in KH ($p < 0.05$). The least difference was found in the first upper molar; the only significant difference was the Carabelli trait, present significantly more frequently in KH ($p < 0.01$). In lower KH molars (M1, M2, M3) the incidence of distal cusp was reduced ($p < 0.01$). In both study groups the most frequent groove shape in M3 and M2 was + shape. X-shape was seen only in CG. The predominant groove shape in M1 was Y-shape in both study groups. Based on these results, it may be concluded that the number of cusps was reduced and the shape of occlusal surface was changed in modern humans, leading to a reduction in the total masticatory surface. Since Y-shape is con-

sidered most conservative and X-shape considered the most advanced by anthropologist, we conclude that M1 remained the most conservative and did not undergo any progression in tooth evolution. The dominant groove shape in M2 was +shape. Since the +shaped groove is considered intermediate stage the highest evolutionary stage of Y-shape, i.e. the initial stage in X-shape formation, this tooth can be considered the transitional stage in tooth evolutionary development. X-shape was found only in CG, indicating the significant advancement in tooth evolutionary development in comparison with KH. The dominant groove shape in M3 was +shape in both study groups. X-shape was not found in any of KH M3 in contrast to CG, where it was found in more than one fourth of teeth. This finding indicates that M3 reached the highest developmental stage among all lower molars in CG.

Interdisciplinarna suradnja ortodontije i estetske stomatologije - prikaz triju slučajeva

Magdalenić-Meštrović M¹, Prpić-Mehičić G.²

¹Odjel za ortodontiju Stomatološke poliklinike, Zagreb, Hrvatska

²Zavod za bolesti zuba Stomatološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, Hrvatska
E-mail: marija.mestrovic@post.hinet.hr

Ortodontska terapija ne može uvijek potpuno zadovoljiti sve estetske i funkcionalne zahtjeve. U takvim slučajevima interdisciplinarnom suradnjom postižu se bolji rezultati, na zadovoljstvo pacijenta i terapeuta. U radu su prikazana tri pacijenta, različitih dentofacijalnih anomalija, dobi i spola, nakon završene ortodontske terapije, u kojih nije bilo moguće potpuno estetski i funkcionalno zadovoljiti sve zahtjeve struke bez pomoći estetske stomatologije. Iako smo u sva tri slučaja mogli odabrati protetsku sanaciju (npr. estetska keramička krunica), odlučili smo se za rekonstrukciju zubne krune kompozitnim materijalom (koronoplastiku), kojom smo postigli zadovoljavajuće rezultate.

1. slučaj: u 19- godišnje djevojke, nakon završene ortodontske terapije proženije, promjena boje i veličine gornjega središnjeg inciziva, uzrokovana endodontskim liječenjem i neadekvatnim kompozitnim ispunom, predstavljala je estetsko na-